

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- оптужени Пале Булат са својим браниоцем, адвокатом Предрагом Марићем,
- оптужени Раде Вранешевић, са браниоцем, адвокатом Миланком Ђорђевић, по заменичком пуномоћју адвоката Звонка Радовановића.

Приступио је сведок Жарко Ожеговић.

Није приступио сведок Милош Пајић, а Служба за сведоке Републике Хрватске обавестила суд да не пристаје сведок да сведочи пред Окружним судом у Београду, већ је вољан сведочити преко видеолинка.

Није приступио сведок Светозар Бижић, позив му упућен, а Служба за сведоке Републике Хрватске обавестила суд да није успоставила телефонски контакт са сведоком, тако да немају повратних информација у вези његовог одазивања позиву.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Ожеговићу.

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милана, по занимању сте?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Да ли сада делатност или школска спрема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: КВ аутомеханичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању КВ аутомеханичар, са станом у?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: У Великој Моштаници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Великој Моштаници, адреса?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Добривоја Јовановића 97.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добривоја Јовановића 97. Година рођења и место рођења?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: 1956., Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или у завади са Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не.

Сведок Жарко Ожеговић, од оца Милана, по занимању КВ аутомеханичар, са станом у Великој Моштаници, ул. Добривоја Јовановића бр.97, рођен 1956. године у Вргин Мосту, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. А пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против оптуженог Панета Булата и оптуженог Радета Вранешевића. Предмет оптужбе је убиство шест цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац марта месеца 1992. године. Испричаћете суду, шта је Вама познато у вези тога, све што знате, према томе, оно што Ви будете причали, не морају бити само непосредна сазнања, можете причати и посредна сазнања, јер из података у списима предмета, суд има информацију да сте били у одељењу везе Другог батаљона. Изволите.

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Истина, у Другом батаљону у одељењу везе, сменски рад, значи са ретким изласцима на терен у команди батаљона. Шта да кажем, друго нисам радио ништа цео рат, једино после што сам пребачен у вишу институцију, у бригаду. То су биле моје службе рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта 1992. године да ли сте били у школи у Ласињи смештени, Ваша канцеларија, одељење везе?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Године сада се тешко сећам, али команда је била у новој школи у Ласињи. А сада да ли је то било 1992. године, ја не знам ни датум, ни године више. Оваквог живота каквога живим и како сам дошао овамо, већ сам у забраву и себе, а камоли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези ових страдања цивила, шта је Вама познато?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Ја по питању тих цивила не знам ништа. Знам да је други, да ли други или трећи дан, када, немам појма, да се сазнало да су нестали ти цивили. То је моје знање, да су нестали цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин се то сазнало?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Па, то се већ тада, други, трећи дан, шта ја знам када, тако, шушкало, причало у команди, али ни од кога чути, ни, то је онако било сасвим штуро, несигурно, нико да би нешто могао и плус тога, командант је био толико ригорозан да нисам био поверљив да би био брзо одаљен са везе. Значи, није се смело ширити и командант је био официрски настројен, да није било причања са стране и кући када се отишло није се смело причати, јер ако би чуо да сам и код куће и по селу причао нешто што не сме и да оде и да сазна, било ко други, према томе, био сам и ја највише војнички усмерен, јер ја сам војнички смер, шифрер. Оно што војнику највише може да се повери, а када се тако нешто повери војнику, тако сам школован, од 1975. године па даље, по свим резервама колико и шта, тим се послом, што каже бавио када сам позиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који то командант је, о ком команданту то причате?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Мајор Паић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се то није смело причати?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Мислим, шта се није смело? Није се смело причати ништа што није за војника. Ја нисам имао од кога да добијем податке, на пример, било шта о томе где се догодило нешто, јер тамо где се нешто догодило, тамо су ишли официри безбедности који су били потчињени корпусу и на више институције, тако да све те неке догађаје који су се догађали, где по јединицама, овима нижима, то су официри безбедности одрађивали и то је пролазило мимо нас, све на више институције. Тако да ја сам одрађивао, када се тражи, када јединице затраже подршку да су нападнути негде, затраже артиљеријску подршку, ја пренесем команданту. То су били моји послови, нису моји послови били да ходам по јединицама и скупљам податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли познајете Станка Чичу?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Станка Чичу? Познајем, био је у батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте неке ноћи или јутра Ви са Станком Чичом ишли најпре у Црну Драгу, а потом у Бански Ковачевац?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Станко Чича је ујутру, они су имали команду реферисање, то јутарње реферисање, састанак са командантом или шта, Станко Чича је изашао и рекао мени, имам ли ја каквог посла на ту страну рејона. Рекао сам, «требао бих да дотурим батерије за радиостанице, замену за радиостанице, да заменим батерије, да старе вратим код мене, да их ставим да се пуне, да се има у резерви за попуну када загреба». Каже, «онда, упали «Фиатку» и идемо ја и ти, ти одради своје, а ја идем моје». И ја сам, па да ли сам на три или четири места свратио за попуну тих батерија, покупио старе и сачекао њега у «Фиатки» и вратио натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то ишли са њим?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Па, ишли смо скоро, да ли је то крај, никада и не знам, наслањање на Другу бригаду, да ли је ту био контакт нашег рејона и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте ми места где сте ишли тамо, ништа ми не значи наслањање.

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не знам да ли је то Бански Ковачевац, чему то припада. Ја тамо пре рата, то је наше општинско, ја у том рејону пре рата никада нисам био, док се није заратило, да сам морао отићи. А пре рата у те рејоне никада отишао нисам у животу за толико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим сте возилом ишли?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Возилом везе, «Фиатком».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бели «Фиат»?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Моја «Фиатка» коју сам ја дужио у вези, СМБ која је била попуњена са уређајима и чиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте ишли у Бански Ковачевац?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Ја мислим да припада Банском Ковачевцу да је ту негде тај контакт био са војничком бригадом, да је то крај нашег рејона. Сада, да ли је у пола Банског Ковачевца или на крају Банског Ковачевца, а и тамо даље од тог Банског Ковачевца, ни у рату нисам био, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим поводом је ишао Станко Чича?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Е то се ја нисам могао питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке речи да се иде због убиства неких цивила?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Он је мени казао да ли имам ја посла тамо. Ја сам казао, ако се иде, ја бих ишао или да иде неко од мојих везиста. Он је казао, «ајде онда припреми, па ћемо ићи», каже, «ићи ћеш са «Фиатком», немамо друго возило», каже, «ићи ћеш ти са «Фиатком», јер се са «Фиатком» ретко када излазило на терен, јер је много трошила. Горива није било, па се ретко када излазило и онда није друго возило било и он је казао, «ићи ћемо са «Фиатком»; сипај гориво у «Фиатку» и идемо са «Фиатком». И ја сам, кажем, обавио те замене батерија, акумулаторе на радиостанице и жице неке, било је горе, да ли је УНПРОФОР-ска остала, када су они премештали се, покупим и савијем ту жицу, зато што везиста увек где види да је нешто по питању везе, то прикупља и вуче, каже, требаће. И то сам савио, можда и добрих петсто метара, док сам чекао њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, те жице ме уопште не занимају. Занима ме, тог дана када сте ишли са Станком Чичом.

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Да, па то је био мој посао док сам чекао њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке речи, убијени неки људи у Банском Ковачевцу?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, он мени то није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Од кога бих чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никакве речи о убиству неких цивила?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Нисам, ја убијеног човека у целом рату нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви били када је Станко Чича тамо био у Банском Ковачевцу, где сте њега водили, одвезли?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Ја сам стао у пола неког брда, то је Станко рекао да станем. Ја сам стао у пола тога брда и он каже, «иди ти Жаре обави своје и врати се овамо и чекај ме»: И мени је било незгодно изаћи горе, јер излазим овако, а преко Купе ме виде, да могу да ме

шибају са чим хоће и ту сам потегао и прошао од, тамо заменио, то је ваљда и задња, задњи пункт наш био, ту сам заменио станицу и одмах су код њих та жица била распетљана и ту сам покупио ту жицу и спустио се доле и ту где сам Станка оставио, ту сам га чекао опет у пола брда, само окренут на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у повратку, ништа он Вама не прича да се нешто десило?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, не, ја кажем, опет понављам, такве какве год радње су безбедњаци обављали, они су на поруку одлазили који је од тог места неких тридесет километара далеко, где је главна команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте тог истог дана и тим истим поводом ишли у Црну Драгу пре Банског Ковачевца?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: У Црну Драгу? Ишао сам, само не знам да ли тај дан, ишао сам у Црну Драгу зато што смо у једној кући ја и Станко Чича, можда је то баш било тада, било је осумњичено да има једна радиостаница на тавану и ми смо ту радиостаницу и открили и донели смо је у команду зато што је мешовити брак био у тој кући. И купили смо ту радиостаницу са плановима везе и наше и хрватске стране. Значи, имали су и једну и другу страну планове везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли сте ишли када је тај брачни пар после убијен?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Брачни пар у Црној Драги, у тој кући у којој сам ја био, то је била млада жена, мислим млада, мислим релативно мојих година, а муж јој је био са војничком бригадом на топовима, а ја старих људи у тој кући нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово у вези Банског Ковачевца не знате. Реците ми, Раде Вранешевић, да ли га познајете? Да ли је свраћао он тамо у одељење везе?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, мени у одељење везе није ни улазио нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: У одељење везе командант је пратио, ту се знало, може заменик команданта, командант и понекада официр безбедности, ако има да зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он тврди да је био у четвртој чети, чемерничкој чети, да је ту код Вас свраћао?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Шта би он радио, у везу се не улази, у вези се само траже батерије и шта, попуне, а у везу тај исти Драган мајор кога би нашао да је ушао у везу, а да није одељење везе батаљона, то се није толерисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он имао обичај да ту долази и да оставља своје оружје?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: У вези су стајале само пушке од везиста и то ни кући, често пута, ни кући нисмо носили, када идемо на купање, пресвлачење, шта, него смо остављали следећој нашој смени која долази на поверење, да се неће ништа десити, украсти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли иначе знате оптуженог Вранешевића?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком контексту га знате?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Па, знам га, село је његово до мојег села где сам рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чемерница?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Ја сам рођен у Чемерници, он у Буковици, а ја сам релативно млад, после војске отишао од куће, тако да нисам тамо више ни живео, провео добар век по терену, по целој Југославији бившој и то више са војском него шта друго и онда сам се, када су се деца родила, онда сам се вратио и запослио у фабрици и вратио се у место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Панета Булата, да ли знате?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо са Вама у Ласињи у школи?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Он је био исто у Ласињи у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је било у том неком периоду, ово сада о ком периоду и причамо и тај дан када сте ишли са Станком Чичом пре тога, да ли је Пане Булат нешто долазио, од некога тражио оружје?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Пане Булат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Ја сам био вече до осам сати на служби и после сам отишао спавати и ујутру сам од 7 до пола 8, како када, смо ми себи смене правили, преузимали смене, да сам од некога чуо да је тражио, то нисам чуо, нити могу тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је евентуално неке ноћи звато из Банског Ковачевца или од командира чете Јована Малобабића или било кога од ових командира оделења да су звали, везано за неке цивиле, да су побијени и тако нешто?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, и то ако је звано, то када скопчам централу и пустим команданту, он тражи само да му ја пропустим везу, он тражи команданта и ја када пропустим команданта, ако бих ја моју

микротелефонску комбинацију отворио да слушам, то командант чује тамо. Према томе, директно ако је неко звао, тај је могао само да разговара са или сада не знам ко је био, да ли је био командант или је био заменик, ко је у то време био, значи могао је само директно он да разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не ступате у те везе?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, ја само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не јавља се Вама ништа, него команданту?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Он када из ниже јединице позове мене, он каже по називу, по шифри треба му тај и ја скопчам њега и више ја сам искључен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је била нека ситуација да сте Ви били на вези, па Вам јављено преко везе, нема цивила или убијени цивили, па да сте Ви стрчали на ходник и нешто преносили?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Па, мени не може бити јављено, шта сам ја? Ја сам обични војник који, ко би уопште, и тај ако би неки командир тако нешто урадио, тај командир, онда не може ни да буде командир, ако би он јавио сваком војнику где се нешто догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није била таква ситуација?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли је била нека ситуација да је командант батаљона Драган Паић нешто викао на Панета Булата, да сте Ви чули?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, ја то нисам чуо никада. Чак сам мишљења да тај командант и није галамција, да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је његова канцеларија, где се налази, да ли је до Ваше или на неком другом месту?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: До моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах до канцеларије везе?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Да, јер ја чак нисам био ни командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Раде Вранешевић је тврдио да је он ту у вези остављао оружје и да је онога дана када је ишао у Бански Ковачевац, ту у вези оставио оружје, код Вас у Ласињи?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Мени није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат је тврдио да сте Ви једне вечери, односно ноћи када је он био тамо код команданта, да сте истрчали из везе и рекли «јављено, нема цивила» и тако даље?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате никаквих сазнања у вези овога у Банском Ковачевцу?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Ништа ја немам сазнања, само знам то да је казано да су нестали цивили из Банског Ковачевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада ништа нисте чули, на који начин, шта се то десило, да ли су ти људи убијени или тако нешто?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Није ме ни интересирало, као што ме ни сада не интересира. И сада сам и овде позван у најтежој ситуацији, имам два смртна случаја у ових недељу дана, а натоварило ми се ово где, ама баш ми није требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имају неких питања чланови већа?

Сведок ЖАРКО ОЖЕГОВИЋ: Не могу никоме ни да помогнем, нити одмогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, други неко, да ли има питања? Оптужени немају питања? Добро. Хвала Вам господине Ожеговићу, можете да идете. Обратите се Служби за сведоке за трошкове. Да ли сте сагласни да читамо исказе ових сведока – Милоша Пајића, Светозара Бижића, имајући у виду садржину исказа тих сведока? Сагласни сте, добро. Браниоци, оптужени, сви су сагласни?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу само да се консултујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се консултујете са њима. Ево, можемо и да прочитамо па да видите да ту практично нема разлога да ове људе зовемо, јер нема ништа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако могу нешто да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја бих Вас замолио као веће и Вас као председавајућу, ова тројица сведока за овај поступак су кључни сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И Џакула и Паић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то немојте да расправљамо, Петар Шкаљац, Џакула, то ће суд преко видеолинка да успостави везу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате, јер су очевици од места мог доласка па све до краја, а највише располажу са подацима о целом догађају и о свему највише знају и мислим да би био пропуст велики да се њих не саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће суд и за те сведоке, нећемо их читати. А реците ми, за ове сведоке, за Светозара Бижића, за Милоша Пајића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам кажем, Светозар Бижић, не знам у каквом својству може као сведок да се појави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни, јер ти људи су дали исказе. У њиховим исказима нема ништа што би Вас теретило.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам ја, ја волео бих да Бижић дође, знате, из једног разлога, јер је он у близини једне куће која, и располаже човек са великим подацима да је видео, да зна ко је то урадио. Ради тога је тај битан сведок, ради истине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, овде што је овај сведок Бижић дао у суду у Хрватској, нема ништа што се односи на овај догађај.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисте ме разумели, госпођо председавајућа. Кућа од тога Бижића и кућа од овог човека звани «Личанин», што сам много пута ја хтео, па сте ме одбијали да Вас то дело не интересира, је казао приликом сахране два лица, «Грофа» и његове мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није предмет овог поступка. Ја Вас молим, ја не могу са Вама око овога, поразговарајте са Вашим браниоцем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али минут ме саслушајте, па ће Вам бити јасно зашто говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не можемо, ја сам отпочетка овог суђења Вама рекла да ти људи «Гроф»; Иван и Бара Бритвец нису предмет поступка, не ставља Вам се на терет и Ви упорно покушавате да доказујете овде нешто за њих.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, нећете да ми дозволите зашто то говорим, јер био је присутан када су сахрањивани, и тај «Личанин» ми је казао дословце цитирам његове речи «знам ко је то урадио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су сахрањивани, ко?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: «Гроф» и његова мајка и «знам ко је то урадио у Ковачевцу» и код њега и тај «Гроф» и хтео ми је казати имена и молио сам га, «немој ми казати, молим те, сви су наоружани, доћи ће људи код вас који» и ради тога Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да ширимо ту причу, него поразговарајте са Вашим браниоцем у вези сагласности за ова два сведока и седите тамо, то ћемо касније да одлучимо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на основу чл.337. став 1 тачка 1. ЗКП-а прочита исказ сведока, сада покојног Радета Мраовића.

ЧИТАЊЕ ПИСМЕНА

Чита се исказ сведока Радета Мраовића са записника Жупанијског суда у Карловцу од 30. новембра 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подаци за сведока Раде Мраовић, син Душана, пољопривредник, адреса Козарац 57, Гвозд, стар у то време 49 година, није у роду, није у свађи, упозорен по чл.236. и 238. став 2 ЗКП исказује: Ја сам цијело време рата од 1991. до 1995. године био припадник паравојних формација тзв. Војске Републике Српске Крајине. Једног дана у пролеће 1992. године, поближег времена се не сећам, нити приближно, био сам као припадник Прве чете Првог батаљона 19. бригаде на положају у Ласињи. К мени је дошао један војник и рекао ми да ме зове окривљени Булат Пане да дођем код њега у канцеларију. Дошавши код окривљеног Булата, питао ме је, да ли бих хтео отићи у Бански Ковачевац и извући неке мртве из бунара, рекавши код тога, да ћу за то бити плаћен. Пристао сам и отишао у Бански Ковачевац. У једном дворишту затекао сам већ неколико других војника који су извлачили мртве људе из бунара, односно точније речено, покушали извући људе из бунара, у чему нису успјевали. Међу тим другим војницима био је и Самарџија Ален. Ја сам се уз помоћ ових других војника спустио у бунар и из бунара извукао четири или пет лешева. Од тих лешева само је један био цијели, сви остали су били раскомадани у деловима, лешеви су били још у релативно добром стању, нису заудрали, па сам из тога закључио да су ти људи убијени или погинули недуго пре тога. Онај леш који је био цео, био је леш мушке старије особе старости око 75 година. Након што сам ја извукао ове лешеве и њихове делове, остали су лешеве и дијелове лешева стављали у два велика дрвена сандука. То нису биле труге, то су били некакви дрвени сандуци од жита. Извлачењу лешева био је присутан и окривљени Булат Пане.

Када сам лешеве извукао из бунара и када су стављени у ова два дрвена сандука, окривљени Булат је рекао да сандуке са лешевима ставе у сјеник и да сјеник запале. Ја не знам шта се касније са тим лешевима догађало, тј. да ли су лешеви заиста унијети у сјеник, а сјеник затим запаљен или су, пак, лешеви касније некуда одведени и негде другде закопани или уништени, јер сам ја прије тога отишао својој кући. Ја не знам тко је, када, на који начин и зашто ове људе побио. Касније сам из причања других људи чуо да је те људе побио окривљени Булат Пане ради тога да им узме новца које су имали. На лешевима док су били у бунару, било је комада бетона као да су ови комади бетона бачени на лешеве и тиме лешеви затрпани. На лешевима је било и стијена. На стијенама бунара било је видљивих оштећења сличних оштећењима насталих од гелера, као на пример, да је у бунару експлодирало више бомби. Нисам имао дојам да је бунар у правом смислу речи миниран, како сам већ рекао. Мени је у извлачењу лешева помагало више других војника, од којих сам познавао само Самарџија Адама који је касније,

како сам чуо, погинуо. Мени је Булат касније за ово извлачење платио, поред једне војничке плаће, још једну војничку плаћу. Након овог догађаја, Сучевић Јован ми је рекао да су лешеви ипак стављени у сјеник и сјеник запаљен, но, ја то нисам видео.

То је све што имам исказати.

Ово је исказ сведока сада покојног Радета Мраовића. Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Наводи од Раде Мраовића званог «Амица» су тачни да је био на лицу места, тачно је да је ишао у бунар, у моме присуству, ја сам био присутан, био је и Џакула Милан присутан. Адам Самарџија није био присутан јер је он претходно извадио све, а Раде је позван само ради тога да преконтролише да случајно није шта остало. Друга ствар, он је само спустио све у бунар и изашао из бунара и то је све, а да је сјеник иједан, ја Вас молим, питајте сведоке све који дођу, ниједан није постојао ту у близини да је то урађено на тако врло округан начин. Значи, Раде је само ушао да провери да ли има ко или не, а Адам Самарџија је извадио све заједно са Мамула Марком и Гарбић Адамом. То Вам тврдим и то мислим да је до сада кроз изјаве сведока оптужбе утврђено и јасно, премда они негирају, али су неки и казали да је то тако. То је права истина, а да су стављени у дрвени сандук, да, а даље шта је било, ја не знам. А то тврдим у потпуности, а највише бих волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо слушали у Вашој одбрани.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А највише бих волео да сведоке још, управо овај, Џакула Милан и Пајић то могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, суд је већ одлучио да ће те сведоке, неће остати неаслушани, односно да неће само читати њихове исказе, него преко видеоконференцијске везе. Остали су неки сведоци чији искази по процени суда, нису у тој мери битни да бисмо морали, јер је та видеоконференцијска веза врло скуп начин извођења доказа. Зато је суд мислио да неке сведоке, рецимо тог Светозара Бижића и тог Милоша Пајића, чији искази, према овоме што имамо, у Републици Хрватској, нису од таквог значаја везано за овај догађај, да не тражи преко видеоконференцијске везе. Уколико Ви сматрате да су нешто много битни њихови искази, а ја према овоме не видим, можете да их предлагете да буду саслушани.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате, има нешто јаче од мене. Ја моју изјаву што сам дао, ја стојим у потпуности при њој, да моју изјаву што сам дао, да могу сутра на улици вама свима да погледам у очи и да вас гледам као људе и да ви гледате у мене као у човека, а не као у лажова, ја са тим задовољавам своју правду, ако ме разумете. Ништа ми друго није важно. Ви ми опростите мало на мојој сентименталности, али ја само то желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, Ви поразговарајте у међувремену са Вашим адвокатом везано за читање ових изјава, да не правимо

трошкове и суду и тако даље, па да не успостављамо везу, па да се испостави на тој видеоконференцијској вези да ти сведоци апсолутно немају сазнања, сем онога што су већ причали, па у вези тога изјаснићете се сутра евентуално.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 25 минута и биће настављен дана:

*12. марта 2009. године
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА